

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Brandes, Georg FRA: Lange, Julius Henrik (1869/1870)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Brandes, Georg FRA: Lange, Julius Henrik (1869/1870)", i *Julius Lange - breve fra hans ungdom*, Nordiske, s. 179. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252486-000-shoot-L0022524860000034.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Julius Lange - breve fra hans ungdom

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lørdag Eftermiddag.

Kjære Ven! Tro ikke at jeg har glemt din Begjæring om at købe de Thorvaldsenske Fotografier; men da jeg var i Byen i Formiddags havde jeg næsten ingen Penge i Lommen. Du skal faa dem paa Mandag; det maa vel være tidsnok. Jeg skriver blot dette for at Du ej af Utaalmodighed skal gaa s. 180hen og anskaffe dem og saaledes faa «dobbel Courage» *).

Det kunde være rart at faa en Illustration af det Kvindelige til Mill; men han vilde maaske ikke være modtagelig for den og mindst i plastisk Form. Hvad vilde fra Mill's Standpunkt rent logisk være i Vejen for følgende Slutning: Børn er siden Verdens Skabelse blevne holdte i en underordnet Stilling i Forhold til Voxne. De Voxne har i Kraft af deres større Legemsstyrke underkuet Børnene, ja de har endog været saa nedrige at prygle dem engang imellem. Vi har hidtil ikke været i Stand til at experimentere med et Samfund af lutter Børn under 12 Aar. Ergo kan vi aldeles intet vide, om ikke Børn under 12 Aar i Grunden er meget klogere og dygtigere til Livets forskjellige Virksomheder inclusive den parlamentariske, end Mænd over 25. Ergo: Frihed for Børnene! Lad os se, hvad de kan blive til (NB. før de bliver voxne). Er denne Logik ikke fuldkomment lige saa stiv som det berømte Raisonnement om Kvinden? Men nu bliver Du vist vred og sender mig en Tordenkile med Anklage for, at jeg vil have Kvinderne behandlede som Børn.

I meget gamle Dage, da jeg skrev Vers, skrev jeg en lille Samling Dyrevers, som var eller skulde være satiriske; deri indførte jeg en Vaskebjørn talende; han sagde bl. A.:

s. 181Jeg vasker hvidt jeg véd ej hvad,
Jeg vasker hvidt det grønne Blad,
Jeg vasker hvid den røde Rose

En ærlig Bjørn I her kan se,
Som kjæmper for en stor Idé,
Med Vask at reformere Verden.

Jeg véd ikke, hvorledes disse Versebrokker er komne op i mig igjen ved at tænke paa Mill's Bog om Kvinden — men hvordan Fanden kommer jeg overhovedet til at tale om den Bog! — Aa, det er sandt, det var Fotografierne, som bragte mig til at tænke paa ham og Bogen. Hav mig undskyldt; jeg troer, at der ligger i min Natur en vis Antipathi imod dem, som forvandler Naturens uregelmæssige krumme Linier til Cirkler og rette Linier og smører Sort og Hvidt i Farven.

Det har ellers ærgret mig lidt med disse Rasmus Nielsenske Historier imod Dig. Var det ikke ganske forstandigt af Dig inden din Afrejse at rykke et Par Ord ind i Dagbladet, hvori Du erklærede, at det paa Grund af Forholdene ikke godt var Dig muligt at lægge Dig i en Polemik for Øjeblikket, og at Du var nødsaget til at give dit literære Rygte til Pris indtil din Hjemkomst til Fædrelandet. Der var maaske saa meget mere Grund dertil, som Du vel ellers havde svaret Rasmus paa Tiltale. Du vilde maaske derved paa en mærkelig Maade tage Interessen fra Rasmus' Angreb, hvilket Du jo med et Par humoristiske Ord kunde stemple som det, det rimeligvis er. En Bortrejsendes s. 182Ord har ligervis som en Døendes noget Ophøjet ved sig, som Folk i det Hele har en vis Tilbøjelighed til at respektere. Tænk over det!

Farvel da, min Antipode og kjæreste Ven! Jeg vil savne Dig meget, mens Du er borte. Jeg har altid savnet Dig meget, naar vi i længere Tid ikke har set hinanden. Men bliv dog længe borte og kom ny og frisk hjem igjen og før et Sankt Georgs Sværd imod Dragerne herhjemme. Professor Schiødtes Tanke at gjøre kortere Rejser med Afbrydelser hjemme kan være meget god, hvor Talen er om Studierejser i snævre Forstand, men ikke om de Rejser, man gjør som ung Mand, hvilke har en mere subjektiv end objektiv-videnskabelig Betydning. Du skriver mig nok engang imellem Lidt til fra Rejsen. Jeg kan maaske ogsaa tjene Dig med Et og Andet.